

онова, което незнае; пакъ онова, което знае, че може да го докаже лесно; това е истинный знакъ на знаяніето.

263. Преймуществата на благородіето сѣ условны; потомцити тогава само ги заслужватъ когато подражяватъ праотциты си въ добродѣтельтѣ. *Оксенщирнз.*

264. Природата безъ сжмнѣніе е искала да ни смали гордостьтѣ, като ни е уприличила въ много отношенія на другыты животны. *Милтонз.*

265. Пазѣте ся отъ лѣжливо набоженъ челѣкъ; неговата набожность е було, съ което си затуля погрѣшкыты; тя е шярена книга, съ коѣто лѣпятъ пукотиныты на зданіята. *Фенелонз.*

Р

266. Родители, които си галятъ дѣцата приготвятъ нѣ само тѣмъ, нѣ и за себе си по хыляды мѣкы. *Г-жа Сталь.*

267. Раскошникътъ разсипва златото, като сметъ; пакъ скѣперьтъ бере сметьтъ като злато. *Волтерз.*

268. Радостьта неможе да бѣде чиста, когато съвѣстьта е нечиста. *Поппе.*

269. Рядко ся случва това: да могѣтъ хубавѣ да говорятъ тыя, които немогѣтъ